

Fejltagelse, thi der gives Forhold ved saadan ekstraordinær Hugst, især i Sommer-tiden, som bevirker, at den Pris, der vil fremkomme alene paa Grundlag af Brændets Værdi, ikke vil være tilfredsstillende. Det er givet, at Hugst om Sommeren i langt højere Grad ødelægger Opvæksten af Skovene og virker ødelæggende ved at skade tilstødende Kulturer, og det er aldeles nødvendigt at tage Hensyn til disse Momenter, naar Taksationskommissionerne skal arbejde.

Indenrigsministeren (Rode): Om det sidste Forhold skal jeg kun bemærke, at det vil Taksationskommissionerne komme til at beskæftige sig med, men jeg tror i øvrigt, at det ærede Medlem her atter overser, at den Pris, som for Øjeblikket opnaas, og som er garanteret, Maksimalprisen, er saa meget højere end den Pris, Brændet tidligere har kunnet opnaa, at der heri ligger et Moment, som fuldt ud kan sidestilles med de af det ærede Medlem nævnte Forhold. Det er muligt, at der kan tages Hensyn dertil, det maa ligge i den Taksationskommissions Haand, som faar med Sagen at gøre.

Jeg tror, at det, jeg anførte overfor det ærede Medlem med Hensyn til det forstkyndige Syn, bør berolige ham, thi hans Opfattelse af, hvem der skal være Tillidsmænd for Nævnet, er ikke rigtig. Jeg har, som sagt, haft god Grund til at tro — og efter det ærede Medlems Udtalelser har jeg faaet min Tro bekræftet —, at Nævnet overalt i Landet har henvendt sig til de dygtigste forstkyndige Mænd, som overhovedet efter Nævnets Sagskundskaab har kunnet findes, og der er allerede fra de allerfleste indløbet Tilsagn om at ville være Tillidsmænd. Naar det ærede Medlem faar set Fortegnelsen over de Mænd, som stiller sig til Raadighed, tror jeg, han vil føle sig beroliget.

Wenzel Neergaard: Jeg takker den højtærede Minister for hans Udtalelse om, hvorledes de i § 2 nævnte Mænd vil blive udvalgt, det forandrer selvfølgelig Sagen i nogen Maade.

Maa jeg i Anledning af den højtærede Ministers stadige Henvisning til, at de Ulemper, som denne Lov medfører for Skovejernes, rigelig ækvivaleres ved de foreslaaede Maksimalpriser, udtale, at dette vel har sin Rigtighed for de Egenes Vedkommende, hvor der er megen Skov, og hvor der som Følge deraf har været relativt lave Priser paa Træ, men det er ingen-

lunde rigtigt, hvor modsatte Faktorer har gjort sig gældende, nemlig lidt Skov og tæt Bebyggelse; der har Priserne for Skov-effekter i en Række af Aar været saa høje, at de nuværende Maksimalpriser ikke betegner nogen Stigning, eller i hvert Fald en ganske uvæsentlig Stigning, og man kan derfor ikke generalisere paa den Maade, som den højtærede Minister gjorde.

Ordføreren (Hauge): Det forekommer mig, at det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) i vel høj Grad har gjort sig til Talsmand for Skovejernes Interesser, thi Forholdet er dette, at der ved de fastsatte Priser for Brænde fra Skovene er taget skyldigt Hensyn til Skovejernes Interesser, mange mener endogsaa, at de fastsatte Maksimalpriser for Brændselseffekter er højere, end rimeligt er. Dertil kommer, at Skovejernes har fri Dispositionsret over alt Gavntræet, kan afholde Auktion over det og kan sælge det til meget høje Priser, fordi der er Mangel paa Gavntræ her i Landet, da Tilførslerne ude fra er helt eller delvis stoppede. Jeg tror, jeg med Bestemthed kan sige, at Brændselsnævnet, saaledes som det er sammensat — og jeg antager ikke, det vil handle anderledes, naar det faar en anden Sammensætning eller faar et Supplement —, navnlig vil have sin Opmærksomhed henvendt paa, at Skovene ikke bliver forhugget, for saa vidt det overhovedet er muligt at skaane dem. Derfor er der heller slet ingen Grund til at stille Forslag om, at der skal ekstra Syn til, hvis Skovejeren stiller Krav derom, og mene, at det Paabud, der er givet om at hugge i Skovene, ikke kan efterkommes, fordi Skovene vil lide derved. Det er givet, at Brændselsnævnet ikke vil paabyde forøget Hugst i nogen Skov, før der er taget forstmæssigt Syn over Skoven, enten af Brændselsnævnets egne forstkyndige Medlemmer eller af de Mænd, det faar udpeget i Henhold til § 2. Og det er ikke saaledes, at disse Tillidsmænd, disse sagskyndige, som udpeges i Henhold til § 2, fortrinsvis skal være Mænd, der kan have Indseende med Arbejdets Udførelse. De skal ogsaa have Begreb om, hvorvidt en Skov kan taale den Hugst, der bliver krævet. Hvis en Tillidsmand baade kan varetage den forstmæssige Del af Arbejdet og tillige er mosekyndig, er det jo godt, men i mange Tilfælde er man nødsaget til paa Stedet at have to Tillidsmænd til de to Arter af Arbejde. Naar man har udvalgt de bedste Mænd til at se, om Sko-